

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE

DIREKTORAT ZA POLICIJO IN
DRUGE VARNOSTNE NALOGE

Štefanova ulica 2, 1501 Ljubljana

T: 01 428 56 68

F: 01 428 55 15

E: dpdvn.mnz@gov.si

www.mnz.gov.si

15. 09. 2017

Gospa mag. Vesna Györkös Žnidar
ministrica

Številka: 0602-16/2017/13 (141-12)

Datum: 15. 9. 2017

Zadeva: Policijski postopki v zvezi z domnevnim večmilijonskim pranjem denarja preko Nove Ljubljanske banke - mnenje

Zveza: dokumenti DPDVN, št. 0602-16/2017/1, 16. 6. 2017; 0602-16/2017/3, 26. 6. 2017; 0602-16/2017/6, 12. 7. 2017; 0602-16/2017/7, 14. 7. 2017; 0602-16/2017/9, 28. 7. 2017 in 0602-16/2017/11, 11. 8. 2017

Mediji so junija 2017 poročali, da je Komisija za nadzor varnostnih in obveščevalnih služb razkrila, da naj bi bila med letoma 2008 in 2010 preko Nove ljubljanske banke (NLB), oprana milijarda dolarjev. Domnevne sumljive transakcije naj bi izvedlo iransko podjetje, o čemer je Urad za preprečevanje pranja denarja (UPPD) že v letih 2010 in 2011 obvestil policijo, ki pa naj bi ugotovila, da posredovani podatki niso dosegli ustreznega dokaznega standarda za začetek predkazenskega postopka. V nadaljevanju je v tej zvezi pravosodni minister mag. Goran Klemenčič in nekdanji predsednik Komisije za preprečevanje korupcije (KPK) v oddaji Odmevi, 13. 7. 2017,¹ med drugim navedel, da je tudi Komisija za preprečevanje korupcije (KPK) predstavniku policije v tistem obdobju predala dokumente, ki so se nanašali na že omenjene sumljive transakcije. Še pred oddajo pa sta mag. Goran Klemenčič in nekdanji vodja Službe za nadzor in preiskave v KPK Darko Stare, na državnozborski Komisiji za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb (KNOVS), 28. 6. 2017, pojasnila, da je slednji med letoma 2010 in 2011, takratnemu vodji preiskav pri Nacionalnem preiskovalnem uradu (NPU) Robertu Slodeju, izročil zaupni dokument Banke Slovenije oziroma odredbo za popravljalne ukrepe, v zvezi z omenjeno zadevo. Šlo naj bi za obsežen dokument, ki ga je KPK prejela od t. i. prikritega prijavitelja.²

Na podlagi določb 14. člena Pravilnika o usmerjanju in nadzoru policije³ smo z namenom celovite presoje zakonitosti ter strokovnosti izvajanja nalog oziroma uporabe pooblastil, od policije v štirih ločenih zahtevah za poročanje zahtevali dokumentacijo in poročilo, ki naj vsebuje zlasti pojasnilo, katere aktivnosti oziroma preiskovalna dejanja je policija v tej zvezi izvedla; ali je o ugotovitvah obvestila pristojno državno tožilstvo ter ali so ji bili s strani KPK predani dokumenti, ki so se nanašali na sumljive transakcije. Od policije smo zahtevali tudi, da nam

¹ [Http://4d.rtvsl.si/arhiv/odmevi/174481986](http://4d.rtvsl.si/arhiv/odmevi/174481986).

² <https://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/seje/evidenca?mandat=VII&type=magdt&uid=2F324091E6728786C125814E0020E3F9>.

³ Pravilnik o usmerjanju in nadzoru policije (Ur. l. RS, št. 51/13).

posreduje takrat veljavno (interno) navodilo, na podlagi katerega je bil razpisan ukrep »fotokopiranja listin«. Za dodatna pojasnila v zvezi s predajo dokumentov s strani KPK smo zaprosili tudi KPK in pravosodnega ministra ter bivšega predsednika KPK mag. Gorana Klemenčiča.

Sicer pa je bila v t. i. zadevi NLB, po medijskih objavah, zahtevana dokumentacija posredovana tudi državnozborski preiskovalni komisiji za ugotavljanje zlorab v slovenskem bančnem sistemu ter ugotavljanju vzrokov in odgovornosti za že drugo sanacijo bančnega sistema v samostojni Sloveniji, pripravljeni pa so bili tudi odgovori na poslanski vprašnji poslanca Državnega zbora Republike Slovenije (RS) dr. Vinka Gorenaka in na vprašanje Zbora za republiko Inštituta za analize in dialog. Vsebinske elemente za pripravo odgovorov in dokumentacijo je tukajšnjemu direktoratu posredovala policija.

4. PRAVNO-TEORETIČNE PODLAGE

4.1. Zakon o kazenskem postopku (ZKP)¹⁴

ZKP v prvem odstavku 148. člena določa, da mora policija, če so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, ukreniti potrebno, da se izsledi storilec kaznivega dejanja, da se storilec ali udeleženec ne skrije ali pobegne, da se odkrijejo in zavarujejo sledovi kaznivega dejanja in predmeti, ki utegnejo biti dokaz in da se zberejo vsa obvestila, ki bi utegnila biti koristna za uspešno izvedbo kazenskega postopka. Da bi navedeno lahko izvršila ima policija po ZKP številna pooblastila v predkazenskem postopku, večina teh pa je navedenih v drugem odstavku 148. člena ZKP (zbiranje obvestil, pregled prevoznih sredstev, potnikov in prtljage, omejitev gibanja, ugotavljanje istovetnosti oseb in predmetov, razpis iskanja osebe in stvari ipd.). Gre za t. i. policijska pooblastila v predkazenskem postopku, s katerimi policija v blažji meri posega v človekove pravice in temeljne svoboščine ter jih lahko izvaja že ob podanem najnižjem

¹² Dokument KPK, št. 0100-2/2017-6, 29. 6. 2017.

¹³ Dokument MP, št. 909-1/2017/271, 13. 5. 2017.

¹⁴ Zakon o kazenskem postopku (Ur. l. RS, št. 32/12-UPB, 47/13, 87/14, 8/16 - odl. US, 64/16 - odl. US in 65/16 - odl. US). Določila prvega, drugega, devetega in desetega odstavka 148. člena ZKP, v obdobju od 2010 do podaje mnenja, niso bila spremenjena.

dokaznem standardu oziroma stopnji suma, tj. razlogih za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti. Skladno z višanjem stopnje suma (t. i. kaskada verjetnosti), lahko policija uporabi tudi invazivnejša pooblastila, ki jih opredeljujejo druge določbe ZKP, pri čemer je za nekatera od teh potrebna sodna odredba. Na ta način kazensko procesni zakon zagotavlja ustavno načelo domneve nedolžnosti, ki mora biti dosledno spoštovano v vseh fazah kazenskega postopka.¹⁵ Ne glede na intenziteto samih pooblastil, pa je vsem policijskim pooblastilom v predkazenskem postopku enotno, da mora biti z obsegom izvajanja in ugotovitvami, do katerih je policija prišla z izvajanjem teh pooblastil, seznanjen državni tožilec, ki je v vlogi *dominus litis* v prvi vrsti pristojen za usmerjanje aktivnosti policije v predkazenskem postopku ter pregon storilcev kaznivih dejanj.

Deveti odstavek 148. člena ZKP določa, da policija na podlagi zbranih obvestil sestavi kazensko ovadbo, v kateri navede dokaze, za katere je zvedela pri njihovem zbiranju. K ovadbi priloži tudi predmete, skice, fotografije, poročila, zapise o tem, kaj je ukrenila in storila, uradne zaznamke, izjave in drugo gradivo, ki utegne biti koristno za uspešno izvedbo postopka. Isti odstavek tudi določa, da mora policija v primerih, ko po vložitvi kazenske ovadbe izve za nova dejstva, dokaze ali sledove, zbrati potrebna obvestila in o ugotovitvah poslati državnemu tožilcu poročilo v dopolnitev kazenske ovadbe. V primeru če na podlagi zbranih obvestil ni podlage za kazensko ovadbo, pa mora poslati državnemu tožilcu t. i. samostojno poročilo v skladu z določili desetega odstavka 148. člena ZKP. To torej pomeni, da mora policija državnemu tožilcu v pisni obliki (v obliki ovadbe ali poročila) pojasniti vse aktivnosti in pooblastila, ki jih je izvajala v fazi preiskave kaznivega dejanja, ne glede na to ali je ob koncu preiskave odkrila storilca ali ne ter ne glede na to ali je ob koncu preiskave prvotno podane razloge za sum potrdila oziroma nadgradila v utemeljen sum. Temu sledi tudi pravna teorija, ki poudarja, da: »*Za začetek predkazenskega postopka zadošča, da so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti. Tej stopnji verjetnosti je zadoščeno že, če pride policija do obvestila, da je bilo storjeno takšno dejanje, če je storilec neznan, oziroma do obvestila, da je določena oseba storila takšno kaznivo dejanje.*«¹⁶ Dokazni standard razlogov za sum, kot temeljni pogoj za pričetek t. i. policijskega preiskovanja je izredno pomemben tudi z vidika garantne oziroma jamstvene funkcije, saj policiji onemogoča, da bi pričela z izvajanjem pooblastil, ki jih določa kazensko procesni zakon, preden bi razpolagala z vsaj podanimi razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti. Da pa bi jamstvena funkcija dokaznega standarda razlogov za sum prišla do izraza, mora biti v morebitnem nadaljnjem kazenskem postopku razvidno, na kakšen način je policija prišla do informacij, na podlagi katerih je sklepala, da je ta podan.¹⁷ Horvat poudarja, da morajo razlogi za sum temeljiti na dejanskih indicijah oziroma podatkih, ki jih je mogoče preveriti, pri čemer pa policija nima diskrecijske pravice, da izvaja ukrepe za izsleditev storilca samo, če oceni, da je to smotno. Nasprotno temu pa policijska zakonodaja policiji omogoča, da sama presodi ali so v konkretnem primeru podani razlogi za sum, pri čemer do ocene, lahko pride na podlagi opravljanja svojih nalog po policijski zakonodaji ali na podlagi prejete kazenske ovadbe. Posebej pa Horvat poudarja, da določba desetega odstavka 148. člena ZKP policijo zavezuje, da mora potem, ko je okviru svoje lastne dejavnosti v zvezi z odkrivanjem kaznivih dejanj že izvajala pooblastila, ki jih določa 148. člen ZKP, državnemu tožilcu poslati poročilo, četudi je sama ocenila, da ni podlage za ovadbo. Zakonodajalec je namreč ravno z določbo desetega

¹⁵ V tej zvezi Šugmanova posebej poudarja pomembnost doslednega spoštovanja ustavnega načela domneve nedolžnosti že v najzgodnejši, začetni fazi preiskovanja kaznivega dejanja, ki preprečuje, da bi država pričela preiskovati, še preden bi bila podana vsaj najmanjša stopnja suma, da je posameznik storil kaznivo dejanje. Glej Šugman, K.: Izhodišča za nov model kazenskega postopka, Inštitut za kriminologijo pri Pravni fakulteti v Ljubljani, Ljubljana 2006, str. 155 in 156.

¹⁶ Glej Dežman, Z. in Erbežnik, A.: Kazensko procesno pravo Republike Slovenije, GV Založba, Ljubljana 2003, str. 548.

¹⁷ Sodba Vrhovnega sodišča RS, opr. št. I Ips 394/2007, 17. 1. 2008.

odstavka 148. člena želel preprečiti, da bi policija sama opravila dokončno selekcijo glede (ne)podaje kazenske ovadbe.¹⁸

4.2. Kazenski zakonik (KZ-1)¹⁹

Kaznivo dejanje financiranja terorizma po 109. členu KZ-1 stori, kdor zagotovi ali zbere denar ali premoženje z namenom, da bo deloma ali v celoti uporabljeno za storitev dejanj iz 108. člena KZ-1 (terorizem), pri čemer se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Kaznivo dejanje pranja denarja po prvem odstavku 245. člena KZ-1 stori, kdor denar ali premoženje, za katero ve, da je bilo pridobljeno s kaznivim dejanjem, sprejme, zamenja, hrani, z njim razpolaga, ga uporabi pri gospodarski dejavnosti ali na drug način, določen z zakonom o preprečevanju pranja denarja, s pranjem zakrije ali poskusi zakriti njegov izvor. Storilec se kaznuje z zaporom do petih let. V tretjem in četrtem odstavku 245. člena KZ-1 sta opredeljeni kvalificirani obliki s predpisano ustrezno višjo kaznijo (zapor do osmih let po tretjem odstavku ter zapor do desetih letih po četrtem, v obeh primerih pa je kumulativno predpisana tudi denarna kazen), peti odstavek pa določa sankcijo za kaznivo dejanje, ki je storjeno iz malomarnosti, in sicer zapor do dveh let.

Kaznivo dejanje tihotapstva po prvem odstavku 250. člena KZ-1 stori, kdor prenese, izogibajoč se ukrepom carinskega nadzorstva, čez carinsko črto Evropske skupnosti blago velike premoženjske vrednosti, ali ga prenese z uporabo sile ali grožnje. Storilec se kaznuje z zaporom do petih let in denarno kaznijo. V drugem, tretjem, četrtem in petem odstavku tega člena so opredeljene kvalificirane oblike kaznivega dejanja in zanje predpisani ustrezno strožji kaznovalni okviri (najvišja kazen je predpisana v četrtem odstavku tega člena, in sicer od treh do petnajstih let zopora in denarna kazen).

Kaznivo dejanje ponarejanja listin po prvem odstavku 251. člena KZ-1 stori kdor ponaredi listino ali spremeni pravo listino, zato da bi se taka listina uporabila kot prava ali kdor ponarejeno ali spremenjeno listino uporabi kot pravo. Storilec se kaznuje z zaporom do dveh let, kazniv pa je tudi poskus. Kvalificirana oblika kaznivega dejanja je določena v tretjem odstavku, skladno s katerim se kaznuje z zaporom do treh let kdor ponaredi javno listino, oporoko, javno ali uradno knjigo ali kakšno drugo knjigo, ki se mora voditi na podlagi zakona, spremeni tako pravo listino ali kdor tako ponarejeno ali spremenjeno listino hrani zaradi uporabe ali jo uporabi kot pravo.

4.3. Zakon o policiji (ZPol)²⁰

Šesta točka 6. člena določa, da GPU sodeluje s policijami tujih držav in z mednarodnimi²¹ organizacijami s področja dela policije.

V 54. členu ZPol je določeno, da policija zaradi opravljanja z zakonom določenih nalog zbira osebne in druge podatke neposredno od oseb, na katere se ti podatki nanašajo, in od drugih, ko o tem kaj vedo, ali iz že obstoječih zbirk podatkov.

¹⁸ Glej Horvat, Š.: Zakon o kazenskem postopku s komentarjem, GV Založba, Ljubljana 2004, str. 308 in 309 ter 315.

¹⁹ Kazenski zakonik (Ur. l. RS, št. 55/2008, 66/2008 - popr., 39/2009 in 55/2009 - odl. US).

²⁰ V obdobju, ko je policija obravnavala zadevo (od leta 2010 do 2012) je bil v veljavi Zakon o policiji (Ur. l. RS, št. 66/09 - UPB, 22/10, 26/11 - odl. US in 58/11).

²¹ Ena izmed takšnih mednarodnih organizacij je tudi EUROPOL, s katerim policija sodeluje na podlagi Sklepa Sveta o ustanovitvi Evropskega policijskega urada.

Pooblastila zbiranja obvestil ZPol ni določal.²²

4.4. Uredba o sodelovanju državnega tožilstva, policije in drugih državnih organov in institucij pri odkrivanju in pregonu storilcev kaznivih dejanj ter delovanju specializiranih in skupnih preiskovalnih skupin (Uredba)²³

3. člen Uredbe določa, da mora policija obvestiti državnega tožilca o vseh zadevah, pri katerih obstajajo razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje. Podrobneje je obveščanje državnega tožilca opredeljeno v 4. členu, ki med drugim določa roke, način in postopek obveščanja v različnih fazah policijske preiskave. V točki d in e je določeno, da policist, ki zadevo obravnava državnega tožilca obvešča v treh dneh po pridobljenih obvestilih, ki kažejo na to, da je bilo izvršeno, se izvršuje ali pripravlja oziroma organizira izvršitev kaznivega dejanja iz drugega odstavka 150. člena ZKP²⁴ oziroma v treh dneh po pridobljenih obvestilih, ki kažejo na izvršitev oziroma izvrševanje kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, za katera je v KZ-1 predpisana kazen zapora pet ali več let. Kot sklepno pa je potrebno omeniti točko f istega člena, ki določa, da so policisti pri drugih kaznivih dejanjih, kadar izvajajo aktivnosti po 148. členu ZKP, državnega tožilca dolžni obvestiti s podajo kazenske ovadbe ali poročila.

4.5. Navodilo o razpisovanju tiralic, iskanju oseb in predmetov (Navodilo)

Navodilo, ki je bilo v času obravnave zadeve v veljavi²⁵ v 3. členu opredeljuje pravne podlage za razpis posameznih ukrepov, na podlagi katerih SMPS UKP GPU razpiše ukrep, pri čemer je v 17. točki navedeno: »*fotokopiranje listin (potni list, osebna izkaznica in drugo) osebe, za katero obstaja sum o storitvi kaznivega dejanja ponarejanja listin, na podlagi določbe drugega odstavka 148. člena ZKP, na zahtevo enote*«, iz česar jasno izhaja, da je podlaga za razpis ukrepa ZKP.

4.6. Navodilo o evidentiranju kaznivih dejanj²⁶

1. člen navodila določa, da policisti sprejmejo naznanila in ovadbe kaznivih dejanj na podlagi in v skladu z določbami ZKP. Pisna, ustna, elektronska oziroma telefonska naznanila, vključno z anonimnimi ali psevdonimnimi naznanili domnevnih kaznivih dejanj, katerih vsebina ne izkazuje razloga za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, dokumentirajo z uradnim zapisom oziroma uradnim zaznamkom, ki ni zaznavni

²² Pooblastilo zbiranja obvestil na podlagi določb policijske zakonodaje je »prinesla« šele sedaj veljavna policijska zakonodaja, ki je stopila v veljavo 4. 5. 2013 (Zakon o nalogah in pooblastilih policije; ZNPPol), s čemer je bila odpravljena tudi dotedanja pravna praznina na tem področju. Glej Žaberl, M., Nunič, M., Bobnar, T., Ferenc, R., Hudrič, G., Senčar, A.: Zakon o nalogah in pooblastilih policije s komentarjem, GV Založba, Ljubljana 2015, str. 115.

²³ Uredba o sodelovanju državnega tožilstva, policije in drugih pristojnih državnih organov in institucij pri odkrivanju in pregonu storilcev kaznivih dejanj ter delovanju specializiranih in skupnih preiskovalnih skupin (Ur. l. RS, št. 83/10).

²⁴ Med drugim so to tudi kazniva dejanja pranje denarja, tihotapstva in financiranja terorizma.

²⁵ Navodilo o razpisovanju tiralic, iskanju oseb in predmetov, št. 232-6073/2006-35, 29. 10. 2007.

²⁶ V obdobju, ko je policija zadevo obravnavala (od leta 2010 do 2012) sta področje urejali dve navodili in sicer Navodilo o evidentiranju kaznivih dejanj, št. 007-54/2008/9, 30. 10. 2008 s spremembama, št. 020-169/2009/15, 20. 7. 2009 in 007-181/2010/7, 7. 5. 2010, ki je bilo 4. 10. 2011 novelirano z Navodilom o evidentiranju kaznivih dejanj, št. 007-339/2011/5, 4. 10. 2011.

dokument po tem navodilu in samostojno ne more biti podlaga za vnos podatkov v računalniško evidenco kaznivih dejanj.²⁷

4.7. Navodilo za upravljanje z dokumentarnim gradivom v MNZ RS²⁸

V 24. členu je med drugim določeno, da se pri poslovanju z zadevami uporabljajo pisarniške odredbe in da za njihovo evidentiranje skrbi javni uslužbenec, ki zadevo rešuje, pri čemer mora status odražati dejansko fazo reševanja zadeve. Pisarniško odredbo »Rešeno« javni uslužbenec določi zadevi, ki je rešena in na ovoj zadeve ročno izpiše datum rešitve, obkroži rok hrambe ter se podpiše v spodnji levi kot ovoja zadeve.

V skladu s 25. členom se, ko se zadeva reši, nemudoma uvrsti v tekočo zbirko dokumentarnega gradiva. Zadeve, na kateri ni označen način oziroma rok hrambe, ni dovoljeno vložiti v tekočo zbirko dokumentarnega gradiva. Po dveh letih, najkasneje do konca marca naslednjega leta po poteku roka, se dokumentarno gradivo iz tekoče zbirke prenese v stalno zbirko dokumentarnega gradiva, kjer pa se hrani do izteka rokov hrambe ali do izročitve arhivskega gradiva pristojnem arhivu (26. člen).

4.8. Sporazum o sodelovanju na področju preprečevanja korupcije (Sporazum)²⁹

V 3. členu Sporazuma je določeno, da KPK zadeve, pri katerih obstajajo razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, policiji odstopi v skladu z določili ZKP, medtem, ko se zadeve, v katerih razlogi za sum niso podani in bi glede na vsebino policiji lahko koristile pri njem operativnem delu, odstopi v obliki informacij.

MNENJE DPDVN:

- Navedbi policije, da v konkretni zadevi ni ugotovila razlogov za sum, zaradi česar tudi ni obveščala državnega tožilstva, ni mogoče pritrditi. Že sam razpis ukrepa »fotokopiranje listin«, ki je bil 19. 1. 2011 razpisan zoper šest fizičnih oseb, potrjuje, da je policija že takrat razpolagala z razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje (vsaj ponarejanje listin), saj je pravna podlaga za razpis omenjenega ukrepa drugi odstavek 148. člena ZKP, kar je med drugim izhaja tudi iz takrat veljavnega Navodila o razpisovanju tiralic, iskanju oseb in predmetov ter navedbe policije v pojasnilu z 21. 7. 2017, da je za razpis ukrepa: *»...določen dokazni standard razlog suma.«* Dodatno temu potrjuje dejstvo, da je SOK UKP GPU v zaprosilu za razpis ukrepa z 19. 1. 2011 med drugim navedel: *»Navedene osebe so...vpletene v organizacijo in izvajanje KD v zvezi s tihotapljenjem vojaške opreme. Pri izvrševanju kaznivih dejanj, njihovih pripravljalnih fazah upravičeno pričakujemo, da oseba...uporablja ponarejene oziroma prirejene dokumente...«* Govora je torej o organizaciji in izvajanju konkretnih kaznivih dejanj, za katera so bile osumljene konkretne fizične osebe. Tudi dejstvo, da v času razpisanega ukrepa omenjene osebe niso bile

²⁷ Z uradnim zaznamkom se v tem primeru posluje v skladu s predpisi o ravnanju z dokumentarnim gradivom.

²⁸ V obdobju, ko je policija obravnavala zadevo (od leta 2010 do 2012) je bilo v veljavi Navodilo za upravljanje z dokumentarnim gradivom v MNZ RS, št. 0201-49/2009/68, 7. 9. 2010.

²⁹ Sporazum o sodelovanju na področju preprečevanja korupcije, 6. 1. 2010, katerega podpisniki so KPK, MNZ, MNZ Policija in MNZ, Inšpektorat RS za notranje zadeve.

zaznane oziroma evidentirane, ne spremeni dejanskega stanja, saj morajo razlogi za sum obstajati preden policija omenjen ukrep razpiše.

Nadalje je policija tudi v dokumentu z 5. 4. 2011,³⁰ na podlagi katerega je tuje varnostne organe zaprosila za preveritev fizičnih in pravnih oseb ter posredovanje operativnih podatkov navedla, da podatke potrebuje za potrebe oziroma nadaljnje vodenje predkazenskega postopka. Tukajšnji direktorat je pri podrobnem pregledu dokumentov ugotovil, da je v zaprosilu SOK UKP GPU sicer navedeno tudi, da podatke potrebujejo za morebiten predkazenski postopek (slednje policija navaja tudi v pojasnilu z 21. 7. 2016), vendar je v končnem dokumentu, ki je bil 5. 4. 2011 poslan EUROPOL-u, beseda »morebiten« izpuščena, in jasno navedeno, da slovenska policija podatke potrebuje za nadaljnje vodenje predkazenskega postopka, s čemer je sama potrdila, da je predkazenski postopek že v teku.

Izhajajoč iz določil 148. člena ZKP, ki določa, da morajo biti za začetek predkazenskega postopka podani razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti,³¹ je torej nedvoumno jasno, da je policija razpolagala z dokaznim standardom razlogov za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, kar poleg vsega predhodno opisanega izhaja tudi iz navedbe vodje OFKPD SGP GPU, ki je že v začetni fazi obravnave zadeve ocenil, da sicer ni podanih razlogov za sum kaznivega dejanja pranja denarja, ampak financiranja terorizma in to tudi jasno zapisal na ovoj zadeve.

Navsezadnje pa je potrebno izpostaviti, da je razloge za sum kaznivih dejanj, ki se preganjajo po uradni dolžnosti na podlagi izjav v medijih, spoznalo tudi SDT in od policije pred kratkim (12. 6. 2017) zahtevalo sprožitev policijske preiskave oziroma izvedbo kazensko procesnih pooblastil.

- Navedba policije, da je zbrala obvestila na podlagi določil takrat veljavnega ZPol,³² ne drži, saj ZPol pooblastila zbiranja obvestil, za razliko od sedaj veljavne policijske zakonodaje (ZNPPol), ni določal. V času obravnave zadeve je policija lahko zbirala obvestila zgolj na podlagi določb ZKP, kar dodatno potrjuje zgornjo navedbo, da so bili podani razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, sicer pooblastil, ki jih določa kazensko procesni zakon, policija ne sme izvajati. Dokazni standard razlogov za sum je namreč temeljni pogoj za pričetek t. i. policijskega preiskovanja po ZKP in mora temeljiti na dejanskih indicijih oziroma podatkih, ki jih je mogoče preveriti, hkrati pa policiji onemogoča, da bi pričela z izvajanjem pooblastil, ki jih določa ZKP, preden bi razpolagala z vsaj najnižjo stopnjo suma, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti.³³
- Policija je ravnala v nasprotju z določbo desetega odstavka 148. člena ZKP, saj državnemu tožilcu ni poslala poročila, čeprav je izvajala pooblastila po 148. členu ZKP. Določba desetega odstavka policijo namreč zavezuje, da potem, ko je v okviru svoje lastne dejavnosti, v zvezi z odkrivanjem kaznivih dejanj že izvajala kazensko pravna pooblastila, državnemu tožilcu pošlje poročilo, četudi sama oceni, da ni podlage za ovadbo.³⁴

Policija prav tako ni spoštovala določb Uredbe, ki jasno določa, da je potrebno v treh dneh po pridobljenih obvestilih, ki kažejo, da je bilo izvršeno, se izvršuje ali pripravlja oziroma organizira izvršitev določenih kaznivih dejanj, med katera sodi tudi pranje denarja,

³⁰ Dokument SMPS UKP GPU, št. 460-77/2010/, 5. 4. 2011.

³¹ Glej točko 4.1.

³² Zakon o policiji (Ur. l. RS, št. 66/09 - UPB, 22/10, 26/11 - odl. US, 58/11).

³³ Glej točko 4.1. in 4.3.

³⁴ Glej točko 4.1.

financiranje terorizma, tihotapstvo ipd., obvestiti državnega tožilca. Slednje je po mnenju tukajšnjega direktorata še zlasti nedopustno, ker je v konkretnem primeru šlo za sumljive transakcije velikih vrednosti. Iz opisanih razlogov tudi argumentu policije v pojasnilu z 22. 6. 2017, da »...je preverjala obvestila UPPD in zbrala podatke na podlagi 54. člena ZPol, zato o ugotovitvah tudi ni obveščala državnega tožilstva«, ne gre pritrditi.

Zgoraj navedeno med drugim dokazuje tudi dejstvo, da policija o ugotovitvah ni sestavila uradnega zaznamka, kar bi sicer, skladno z določili 1. člena Navodila o evidentiranju kaznivih dejanj, morala storiti v primeru če iz vsebine naznanil UPPD in informacij SOVE ni bilo izkazanih razlogov za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti. Z argumentom policije z 21. 7. 2017, da o zbranih obvestilih ali relevantnih ugotovitvah ni sestavila operativne informacije ali uradnega zaznamka, ker zadeva »...ni bila zaključena in premeščena v arhivsko zbirko«, se prav tako ni mogoče strinjati, saj je iz določil Navodila za upravljanje z dokumentarnim gradivom v MNZ RS razvidno, da se zadeva zaključi, ko se prenese v tekoči zbirko in ne šele, ko se arhivsko gradivo izroči pristojnemu arhivu.

- Policija pri reševanju/obravnavi zadeve ni ravnala v skladu s 24. členom Navodila za upravljanje z dokumentarnim gradivom v MNZ RS. Kriminalist, ki je zadevo reševal in je bil odgovoren za evidentiranje pisarniških odredb, na ovoj zadeve ni napisal datuma rešitve, obkrožil roka hrambe in se v spodnji levi kot ovoja podpisal, zaradi česar se računalniška evidenca ne ujema s pisno dokumentacijo. Iz računalniške evidence namreč izhaja (zavihek »posegi«), da je bila zadeva rešena 6. 1. 2012, kar pa ni razvidno iz samega ovoja dokumentacije.
- Na zahtevo tukajšnjega direktorata, da mu posreduje takrat veljavno interno navodilo, na podlagi katerega je bil razpisan ukrep fotokopiranja listin, je policija predložila Navodilo o razpisovanju tiralic in o iskanju oseb, ki je stopilo v veljavo leta 2000 in v pojasnilu z 21. 7. 2017³⁵ navedla, da je ukrep razpisala v skladu s tem navodilom, kar ne drži. Navodilo, ki nam je bilo poslano, namreč v času, ko je bil ukrep razpisan (tj. 19. 1. 2011), že najmanj šest let ni bilo več v veljavi. Tukajšnji direktorat je ugotovil, da je bil ukrep dejansko razpisan na podlagi Navodila o razpisovanju tiralic, iskanju oseb in predmetov, ki je bilo izdano leta 2007,³⁶ omenjeni navodili, torej navodilo iz leta 2000, ki v času razpisa ni bilo več veljavno in takrat veljavno navodilo iz leta 2007, pa se razlikujeta, ravno v delu, ki se nanaša na opis pravne podlage za razpis ukrepa fotokopiranja listin. V 8. točki prvega odstavka 9. člena navodila iz leta 2000, namreč ni navedeno, da se ukrep razpiše na podlagi drugega odstavka 148. člena ZKP, medtem, ko je navodilu iz leta 2007 to jasno določeno. Iz opisanega in ob dejstvu, da sta navodilu iz leta 2000, na katerega se napačno sklicuje policija, sledili še najmanj dve spremembi (nenamerna pomota je zato malo verjetna), kakor tudi, da je pojasnilo z 21. 7. 2017 pripravil isti uslužbenec policije, ki je sodeloval tudi pri obravnavi zadeve leta 2011,³⁷ se tukajšnjemu direktoratu zastavlja resen pomislek, da je policija skušala nadzorni organ namenoma zavesti, kar pa je z vidika zakonsko določene nadzorstvene funkcije MNZ v razmerju do policije kot organa v sestavi, nedopustno.
- Navedbi policije, da od KPK v konkretni zadevi ni prejela spornega dokumenta Banke Slovenije, ni moč pritrditi, saj je le-tega prejel uslužbenec NPU. Poleg izjav v medijih in pojasnil na seji KNOVS, je MP tudi pisno pojasnilo, da je tedanji vodja Službe za nadzor in preiskavo v KPK Darko Stare, kopijo zaupnega dokumenta Banke Slovenije in določene

³⁵ Dokument, št. 2312-741/2017/8, 21. 7. 2017.

³⁶ Glej točko 4.5.

³⁷ Glej predzadnji odstavek 1. točke.

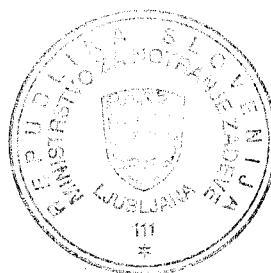
podatke, neposredno izročil tedanjemu vodji preiskav na NPU Robertu Slodeju, kar naj bi slednji še pred nedavnim potrdili tudi v telefonski komunikaciji. Prav tako je to možnost v pisnem odgovoru potrdila tudi KPK.

Kje in ali se trenutno sporna dokumentacija Banke Slovenije na policiji še hrani oziroma na kakšen način je prejemnik le-te z njo posloval, tukajšnji direktorat v okviru svojih pristojnosti ni uspel ugotoviti. Ocenjujemo pa, da so v tej zvezi podani razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, zato bo DPDVN o tem seznanil oziroma mnenje odstopil v nadaljnjo obravnavo Posebnemu oddelku SDT, ki je skladno z določili ZKP in ZDT-1, krajevno in stvarno pristojen za preiskavo kaznivih dejanj, ki so jih osumljeni policisti.

Lep pozdrav,

mag. Lado Bradač
generalni direktor
višji sekretar

Priloge:

- ovoja zadeve oziroma spisa št. 460-77/2010/2
- dokument SOK UKP GPU, št. 460-77/2010/3 (2202-03), 19. 1. 2011
- dokument SOK UKP GPU, št. 460-77/2010/9, 28. 3. 2011
- dokument SMPS UKP GPU, št. 460-77/2010/, 5. 4. 2011
- dokument VDT, št. Tu 9/2004, 9. 2. 2004
- dokument SDT, št. SDT-Ktpp/61/2017/HF, 12. 6. 2017
- dokument KPK, št. 0100-2/2017-6, 29. 6. 2017 in 0100-4/2017-2, 1. 8. 2017
- dokument MP, št. 909-1/2017/271, 13. 5. 2017
- Sporazum o sodelovanju na področju preprečevanja korupcije, 6. 1. 2010
- Navodilo o razpisovanju tiralic, iskanju oseb in predmetov, št. 232-6073/2006-35, 29. 10. 2007
- Navodilo o evidentiranju kaznivih dejanj, št. 007-54/2008/9, 30. 10. 2008 s spremembama, št. 020-169/2009/15, 20. 7. 2009 in 007-181/2010/7, 7. 5. 2010
- Navodilo o evidentiranju kaznivih dejanj, št. 007-339/2011/5, 4. 10. 2011
- Navodilo za upravljanje z dokumentarnim gradivom v MNZ RS, št. 0201-49/2009/68, 7. 9. 2010
- dokument oziroma pojasnilo policije, št. 2312-741/2017/2, 22. 6. 2017
- dokument oziroma pojasnilo policije, št. 2312-741/2017/8, 21. 7. 2017

Poslano:

- naslovniku
- GPU - v vednost, brez prilog (po e-pošti)

**VRHOVNO DRŽAVNO TOŽILSTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Dunajska 22, 1511 Ljubljana

Številka : Tu 9/2004

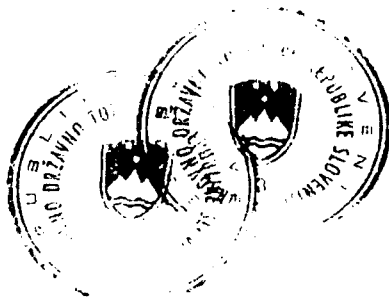
Datum : 9.2.2004

**GENERALNA POLICIJSKA UPRAVA
UPRAVA KRIMINALISTIČNE POLICIJE
1501 Ljubljana, Štefanova 2**

V zvezi z vašim zaprosilom za mnenje glede statusa obvestil Urada za preprečevanje pranja denarja o sumljivih transakcijah, ki jih Urad pošilja pristojnim organom na podlagi 22. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja (ZPPD) vam sporočam, da ta obvestila nimajo narave kazenske ovadbe.

V 1. odstavku 22. člena ZPPD je določeno, da Urad, če oceni, da so v zvezi s transakcijo ali določeno osebo podani razlogi za sum pranja denarja, posreduje pisno obvestilo s potrebno dokumentacijo pristojnim organom. Na podlagi 3. odstavka 22. člena ZPPD pa Urad pristojnim organom posreduje pisno informacijo tudi, ko oceni, da so podani razlogi za sum storitve nekaterih drugih v ZPPD naštetih kaznivih dejanj.

Glede na to, da je ZPPD v razmerju do ZKP lex specialis, iz samih določb ZPPD pa tudi izhaja, da gre za obvestila in informacije in ne za kazensko ovadbo, teh obvestil in informacij ni mogoče šteti za kazensko ovadbo po določilu 145. člena ZKP. Gre za obvestila in informacije, ki lahko šele ob dodatno zbranih podatkih in dokazih rezultirajo v kazenski ovadbi, sama po sebi pa nimajo narave kazenske ovadbe. Tudi stališče Urada je, da na podlagi 22. člena ZPPD obvestila in informacije zbrane in posredovane pristojnim organom nimajo narave kazenske ovadbe.

ZDENKA CERAR
generalna državna tožilka

Komisija za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju Komisija), Tržaška 19a, Ljubljana, ki jo zastopa Drago Kos, predsednik Komisije,

Republika Slovenija, Ministrstvo za notranje zadeve (v nadaljevanju MNZ), Štefanova 2, Ljubljana, ki ga zastopa Katarina Kresal, ministrica,

Republika Slovenija, Ministrstvo za notranje zadeve, Policija, Štefanova 2, Ljubljana, ki jo zastopa Janko Goršek, generalni direktor Policije in

Republika Slovenija, Ministrstvo za notranje zadeve, Inšpektorat Republike Slovenije za notranje zadeve (v nadaljevanju Inšpektorat), Štefanova 2, Ljubljana, ki ga zastopa glavni inšpektor Roman Klopčič,

(v nadaljevanju: podpisniki sporazuma) sklepajo:

Sporazum o sodelovanju na področju preprečevanja korupcije

1. člen

Podpisniki sporazuma ob upoštevanju veljavne slovenske zakonodaje in osnovnih načel ter standardov mednarodnega prava, predvsem s področja preprečevanja korupcije, sklepajo ta sporazum o sodelovanju v želji po usklajenem in učinkovitem preprečevanju in zatiranju korupcije.

2. člen

Nobeno določilo tega sporazuma se ne sme tolmačiti na način, ki bi presegal ali nasprotoval določbam zakonov in drugih predpisov, ki urejajo pristojnosti podpisnikov sporazuma ter njihove zakonite pravice in obveznosti.

3. člen

Komisija bo zadeve, pri katerih obstajajo razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, Policiji odstopala v skladu z določili Zakona o kazenskem postopku. Policija pa bo Komisiji posredovala poročila o novih pojavnih oblikah obravnavanih kaznivih dejanj z elementi korupcije, kadar bo na podlagi zbranih obvestil sestavila kazensko ovadbo ali državnemu tožilcu poslala poročilo na podlagi desetega odstavka 148. člena Zakona o kazenskem postopku.

Zadeve, v katerih razlogi za sum storitve kaznivega dejanja iz prejšnjega odstavka ne obstajajo, pa bi glede na vsebino Policiji lahko koristile pri njenem operativnem delu, bo Komisija Policiji odstopala v obliki informacij.

4. člen

Podpisniki sporazuma se zavezujejo k nudenju medsebojne strokovne pomoči na področjih, za katere so pristojni, kar bodo realizirali z:

- organizacijo skupnih oblik izobraževanja,
- izmenjavo podatkov o svojih strokovnih izobraževanjih z delovnega področja vseh podpisnikov sporazuma in z omogočanjem udeležbe predstavnikom ostalih podpisnikov sporazuma,
- medsebojnim obveščanjem o tujih in mednarodnih izobraževalnih in podobnih aktivnostih, pomembnih za podpisnike sporazuma,
- študijsko izmenjavo zaposlenih v podpisnikih sporazuma,
- neposredno strokovno pomočjo pri obravnavanju konkretnih zadev v obliki udeležbe pri delu preiskovalnih oziroma delovnih skupin,
- drugimi, posebej dogovorjenimi oblikami sodelovanja.

Oblike sodelovanja iz četrte, pete in šeste alineje prejšnjega odstavka ter njihove posebnosti podpisniki sporazuma dogovorijo ločeno in za vsak primer posebej.

5. člen

Kadar bodo to narekovale okoliščine primera, bodo podpisniki sporazuma v okviru svojih pristojnosti sodelovali pri izdelavi stališč in priporočil o zadevah skupnega in splošnega pomena, pri oblikovanju predlogov zakonodajnih rešitev, oblikovanju strategije s področja preprečevanja korupcije ter pri skupnem obveščanju javnosti o teh zadevah.

6. člen

Komisija bo MNZ, Policiji in Inšpektoratu nudila potrebno pomoč pri sprejemanju načrtov integritete.

Podpisniki sporazuma bodo skupaj ugotavljali prednosti in slabosti posameznih rešitev pri oblikovanju in uresničevanju načrtov integritete.

7. člen

Podpisniki sporazuma bodo spremljali uresničevanje tega sporazuma in reševanje vseh drugih odprtih vprašanj na rednih polletnih srečanjih, ki jih bodo izmenično organizirali.

8. člen

Zaradi lažjega in hitrejšega pretoka informacij podpisniki sporazuma vzpostavijo neposredno elektronsko komunikacijo. V okviru zakonskih možnosti si bodo podpisniki sporazuma prizadevali tudi k vzpostavitvi neposrednega dostopa do podatkovnih baz v pristojnosti MNZ, med katere ne sodijo podatkovne baze Policije in Inšpektorata.

9. člen

Podpisniki za lažje izvajanje sporazuma in koordinacijo skupnih aktivnosti imenujejo kontaktne osebe, in sicer:

- Komisija v vodstvu Komisije in v vsakem njenem sektorju po eno kontaktno osebo,
- Ministrstvo za notranje zadeve v Direktoratu za policijo in druge varnostne naloge Mileta Nunića, spec., sekretarja,
- Policija direktorja Nacionalnega preiskovalnega urada in kriminaliste oddelka za korupcijo Generalne policijske uprave ter vodje sektorjev kriminalistične policije policijskih uprav in
- Inšpektorat Iztoka Conića, inšpektorja svetnika.

V primerih, ko Komisija odstopa zadeve sektorju kriminalistične policije posamezne policijske uprave, o tem obvesti tudi Generalno policijsko upravo.

V primeru pridobivanja podatkov neposredno s pristojne policijske postaje oziroma organizacijske enote policijske uprave, ki so potrebni za izvajanje nalog Komisije na podlagi zakona, Komisija, ki za podatke zaproša, in policijska postaja oziroma organizacijska enota policijske uprave, ki na zaprosilo odgovarja, svojo komunikacijo posredujeta tudi direktorju policijske uprave.

Podatke o kontaktnih osebah si podpisniki sporazuma izmenjajo v roku 30 dni po podpisu tega sporazuma.

10. člen

Ta sporazum je sklenjen za nedoločen čas in preneha veljati na podlagi predhodnega pisnega soglasja podpisnikov sporazuma. Vsak podpisnik sporazuma lahko enostransko odstopi od sporazuma s pisno izjavo.

11. člen

Sporazum začne veljati z dnem, ko je podpisan s strani Komisije, MNZ, Policije in Inšpektorata.

12. člen

Sporazum je sestavljen in podpisan v osmih enakih izvodih, od katerih prejmejo Komisija, MNZ, Policija in Inšpektorat vsak po dva izvoda.

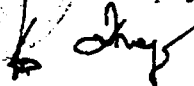
13. člen

Morebitne spremembe tega sporazuma bodo stranke dogovorile s pisnimi aneksi k temu sporazumu.

Številka: 033-2/2010, 1
Ljubljana, 06-01-2010

Komisija za preprečevanje korupcije

Drago KOS
Predsednik Komisije za preprečevanje
korupcije

Številka: 007-3/2010/1
Ljubljana, 06. 01. 2010

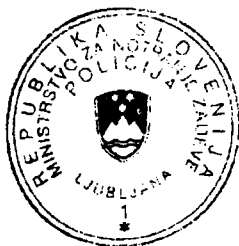
Ministrstvo za notranje zadeve

Katarina KRESAL
Ministrca za notranje zadeve

Številka: 024-284/2009/25
Ljubljana, 06. 01. 2010

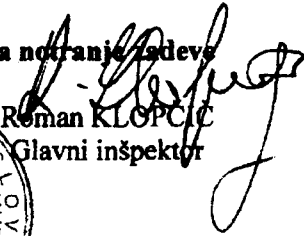
Policija

Janko GORŠEK
Generalni direktor Policije

Številka: 06. 01. 2010
Ljubljana, 06. 01. 2010

Inšpektorat za notranje zadeve

Roman KLOPČIČ
Glavni inšpektor

